

ชื่อเรื่อง - ผลของการให้คำปรึกษาต่อความหวัง ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และการดูแลตนเองในผู้ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ โรงพยาบาลมุกดาหาร

ผู้วิจัย นางสาวณัฐนันท์ ใจตรง

กรรมการควบคุม รศ.ดร.ประสาธ อิศรปรีดา และ รศ.ดร.วีระ บุญยะกาญจน

ปริญญา กศ.ม. สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2540

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาต่อความหวัง ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และการดูแลตนเองของผู้ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ที่ตรวจที่โรงพยาบาลมุกดาหาร จำนวน 60 ราย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 ราย กลุ่มควบคุมได้แก่ ผู้ป่วยที่ได้รับการปฏิบัติตามปกติจากโรงพยาบาล กลุ่มทดลองได้แก่ผู้ป่วยที่ได้รับการปฏิบัติตามปกติเหมือนกลุ่มควบคุม และได้รับการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นอีก 2 ครั้งๆ ละไม่เกิน 60 นาที ภายในเวลา 2 สัปดาห์ ต่อหนึ่งราย การรวบรวมข้อมูล 2 ครั้งก่อนและหลังการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติคือ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังการให้คำปรึกษา ความหวังและการดูแลตนเองในกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนความซึมเศร้าและความวิตกกังวลนั้น ในกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

2. เมื่อเปรียบเทียบความหวัง ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า และการดูแลตนเองของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนและหลังได้รับคำปรึกษาปรากฏผลว่า ความหวังและการดูแลตนเองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ความวิตกกังวลลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ส่วนความซึมเศร้านั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย คือการที่ผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ได้รับการให้คำปรึกษาเพิ่มเติมจากที่ได้รับการปฏิบัติแบบปกติที่เคยอยู่ประจำในโรงพยาบาล เป็นการเยียวยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้เขาสุขภาพจิตดีขึ้นและอาจทำประโยชน์ให้สังคมได้มากกว่าเดิม จึงควรสนับสนุนให้ดำเนินการโดยสม่ำเสมอทุกราย